

‘Nu komen ze met hun vragen naar mij toe’

Hij heeft meteen een goed woordenboek gekocht. „Als ik in zo’n boek een woord lees dat ik niet ken, zoek ik dat op”, vertelt Ger Vreuls. „Snap ik tenminste wat er staat. En wordt zo’n boek alleen maar interessanter.”

Vreuls (44) haalt elke veertien dagen een nieuw boek in de bibliotheek. „Geen romans, nee, dat is saai. Ik lees heel graag boeken over de mijn. Mijn grootvader is zelf mijnwerker geweest op de Domaniale, dus dat interesseert mij heel erg. Maar ik heb laatst ook een heel mooi boek gelezen over meisjes die het slachtoffer zijn van loverboys.” Een paar jaar geleden was de Kerkradenaar nog met een grote boeg om zo’n kast vol boeken heen gelopen. Hij heeft op school nooit goed leren lezen en schrijven. „Ik kon op school niet goed mee en dan kwam je in de klas uiteindelijk op de achterste rij terecht.”

Na die schooltijd ging hij werken. Eerst als schoonmaker en daarna bij de milieudienst Rd4. Om beter te kunnen zorgen voor zijn zieke

vrouw is hij een paar jaar geleden naar de onderhoudsdienst overgeplaatst: „Als ergens een storing is aan een ondergrondse bak moet ik daarheen om de boel te herstellen.”

Voor dat werk gebruikt hij een tablet. „Dat was in het begin lastig”, geeft hij toe. Het is voor hem aanleiding geweest om op taalles te gaan bij Arcuscollege in Heerlen:

Op die cursus heeft hij zijn taalvaardigheid in rap tempo kunnen verbeteren. Waardoor hij ook op het werk steeds verder komt: „Als ergens een serieuze storing is, sturen ze mij daarheen. Kennelijk hebben ze vertrouwen in mij.”

Vreuls is door zijn collega’s zelfs gevraagd om zich kandidaat te stellen voor de ondernemingsraad. Wat hij zelf als een groot compliment beschouwt: „Vroeger moest ik andere

ren om raad vragen. Nu komen ze met hun vragen naar mij toe.

Dat geeft mij echt een hartstikke fijn gevoel: ik tel weer mee.”

Het klaslokaal in het Arcuscollege is aangekleed met internationale alfabetborden. Ger Vreuls draagt hier het ABC van Madagascary.

